

**UCHWAŁA NR LXV/468/10
RADY MIEJSKIEJ W MOSINIE
z dnia 28 października 2010 r.**

w sprawie uchwalenia „Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Mosina”

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), **Rada Miejska w Mosinie uchwala:**

**GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE MOSINA**

§ 1.

**ROZDZIAŁ I
ZAŁOŻENIA WSTĘPNE**

„Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie” został opracowany w oparciu o ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), z której wynika, że do zadań własnych gminy należy tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym: opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie, prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia oraz tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie zobowiązała Radę Ministrów do przyjęcia Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie, przyjętego Uchwałą Nr 162/2006 Rady Ministrów z dnia 25 września 2006 r., którego zadaniem jest wprowadzenie w życie szerokiego spektrum działań, mających na celu zarówno zwrócenie uwagi opinii publicznej na zjawisko przemocy w rodzinie, jak i przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie profesjonalizmu służb społecznych w udzielaniu pomocy ofiarom przemocy rodzinnej, a także w podejmowaniu odpowiednich działań wobec sprawców. Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie powstał we współpracy Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwem Sprawiedliwości, Ministerstwem Zdrowia, Ministerstwem Edukacji Narodowej i stanowi wzorzec do tworzenia gminnych programów przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

**ROZDZIAŁ II
OPIS PROBLEMU**

Rodzina jest najważniejszym środowiskiem w życiu człowieka, kształtującym osobowość, system wartości, poglądy, styl życia. Rodzice czy opiekunowie są wzorem

dla dzieci. Ważną rolę w prawidłowo funkcjonującej rodzinie odgrywają wzajemne relacje pomiędzy rodzicami, oparte na miłości i zrozumieniu. W przypadku dezorganizacji, rodzina nie jest w stanie realizować podstawowych zadań, role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły, a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się coraz bardziej niezgodne z normami prawnymi i moralnymi oraz oczekiwaniami społecznymi.

Przemoc domowa to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie bądź zaniechanie działań, naruszające prawa albo dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przemoc doznana w rodzinie rodzi konsekwencje niezmiernie głębokie i szkodliwe, może być skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie.

Zjawisko przemocy nie jest jednoznaczne. Wyróżniamy kilka rodzajów przemocy: fizyczną, psychiczną, seksualną, ekonomiczną, zaniedbanie. Ofiarami przemocy są na ogół kobiety i dzieci, rzadko mężczyźni. Sprawcy przemocy są bezwzględni: zniewalają swe ofiary, stosując wobec nich groźby i demonstracje swej siły. Natomiast ofiary w obliczu przemocy są zwykle bierne, rzadko sięgają po asertywne, a nawet agresywne formy zachowania.

Ich wyróżniającą cechą jest silne poczucie winy i przypisywanie sobie odpowiedzialności za akty agresji.

Stosowanie przemocy prowadzi do niskiej samooceny ofiary, poczucia bezsilności, ciągłego niepokoju, depresji, chorób związanych ze stresem. Szczególnie dramatyczne konsekwencje przemocy zauważa się u dzieci. Powoduje ona w ich psychice nieodwracalne skutki, które mogą dać znać o sobie dopiero w dorosłym życiu. Dlatego też większość ofiar przemocy potrzebuje pomocy innych, bez tego same nigdy nie zdobędą się na odwagę, żeby przeciwstawić się stosowaniu wobec nich przemocy.

Z uwagi na powyższe fakty, konieczne jest podjęcie działań zmierzających w kierunku edukacji społeczeństwa, dostarczając wiedzy o zjawisku przemocy i sposobach radzenia sobie z problemem. Niezbędne jest również zapewnienie profesjonalnej pomocy interwencyjnej i terapeutycznej ofiarom przemocy, ze szczególnym uwzględnieniem krzywdzonych dzieci.

Mimo, że w relacjach międzyludzkich przemoc istniała od zawsze, ale mówiono o niej niewiele, jakby nie postrzegając jej jako poważnego zaburzenia w funkcjonowaniu rodziny, które prowadzi do poważnych naruszeń norm moralnych i prawnych, tragicznych skutków psychologicznych, a w skrajnych przypadkach do poważnych okaleczeń czy zabójstw.

Przemoc domowa może być zarówno skutkiem, jak i przyczyną dysfunkcji w rodzinie, bez wątpienia należy zaklasyfikować ją do kategorii zachowań negatywnych o dużej szkodliwości społecznej.

Przemoc w rodzinie jest zjawiskiem, które dopiero od kilkunastu lat istnieje w świadomości społecznej w naszym kraju i jest przedmiotem świadomych, skoordynowanych działań zaradczych. W grudniu 1995 r. uchwalono Polską Deklarację w Sprawie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz powołano Ogólnopolskie Pogotowie dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”, a od 1 października 1998 r. funkcjonuje w naszym kraju procedura „Niebieskich Kart”.

Próbą podjęcia celowych, zamierzonych oraz jednolitych działań na rzecz zapobiegania przemocy w rodzinie jest ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.).

Ustawa ta została uchwalona w celu zwiększenia skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz inicjowania i wspierania działań polegających na podnoszeniu świadomości społecznej w zakresie przyczyn i skutków przemocy w rodzinie.

ROZDZIAŁ III

ZJAWISKO PRZEMOCY W RODZINIE NA TERENIE GMINY MOSINA

1. CHARAKTERYSTYKA GMINY MOSINA

Gmina Mosina jest jedną z największych gmin w aglomeracji poznańskiej. Położona jest 18 km od stolicy Wielkopolski - Poznania, otoczona kompleksami leśnymi oraz Wielkopolskim Parkiem Narodowym.

Prawa miejskie Mosina uzyskała 1302 r., a w XV w. otrzymała herb – królewskiego orła.

Okres II wojny światowej to bolesne wspomnienia dla Mosiny. W czasie niemieckiej okupacji z miasta wysiedlono 57 rodzin, aresztowano i umieszczono w obozach zagłady 513 osób, w tym 58 mosińskich dzieci. Po wyzwoleniu Mosina należała do jednych z najintensywniej rozwijających się miast w Wielkopolsce.

Przełom lat 80-tych i 90-tych przyniósł Mosinie liczne zmiany, związane z transformacją gospodarczą i budową społeczeństwa obywatelskiego. Tworzyły się organizacje oraz nawiązywano współpracę z zagranicznymi miastami. W miarę wzrostu budżetu coraz więcej widocznych jest inwestycji. Mosina staje się jedną z największych gmin aglomeracji poznańskiej, o doskonałej lokalizacji, z bardzo dobrą infrastrukturą, w której warto inwestować. Czynnikiem zachęcającymi do lokalizacji nowych inwestycji i zakładania firm są: niskie podatki lokalne, dobrze rozbudowana, nowoczesna i łatwo dostępna sieć infrastruktury technicznej, korzyści płynące z przynależności do blisko 1 mln aglomeracji poznańskiej oraz pomoc w uzyskaniu wymaganych prawem pozwoleń inwestycyjnych.

Miasto Mosinę dzieli na dwie części Kanał Mosiński. Z uwagi na bliską odległość od Poznania, duża część mieszkańców znajduje zatrudnienie w Poznaniu lub w pobliżu Poznania. Dla młodzieży Poznań jest siedzibą wyższych uczelni, szkół średnich oraz życia towarzyskiego.

Jednak dla większości mieszkańców Mosina jest prawdziwą małą ojczyzną, w której znajdują się: szkoły podstawowe, gimnazja, szkoła średnia, przedszkola oraz łatwy dostęp do placówek służby zdrowia i opieki społecznej.

Połowa ludności Gminy Mosina, liczącej na dzień 31 grudnia 2009 r. - 26 550 osób, mieszka w Mosinie, pozostała część zamieszkuje w 21 sołectwach.

Miasto Mosina stanowi ośrodek administracyjny gminy oraz lokalne centrum handlu i usług, zwłaszcza dla odległych wiosek.

Życie mieszkańców Mosiny koncentruje się wokół rynku oraz wzdłuż ulic Niezłomnych i Dworcowej. Rynek nosi nazwę Plac 20 Października dla upamiętnienia dnia w 1939 roku, kiedy niemiecki okupant rozstrzelał 15 mieszkańców miasta i okolicznych wiosek.

W północnej części rynku mieści się Urząd Miejski, w którym ma siedzibę Rada Miejska, Burmistrz Gminy, dwóch zastępców Burmistrza, Sekretarz Gminy, Skarbnik Gminy i około 70 urzędników i audytor.

W Urzędzie znajduje się: Urząd Stanu Cywilnego, Referat Budżetowo-Finansowy, Referat Działalności Gospodarczej i Ochrony Zdrowia, Referat Ewidencji Ludności, Referat Ochrony Środowiska, Referat Inwestycji, Referat Geodezji, Referat Oświaty oraz audyt wewnętrzny prowadzony od roku 2003.

Zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, zadania nałożone na gminę wykonywane są również przez jednostki organizacyjne Gminy Mosina, takie jak: Ośrodek Pomocy Społecznej, Mosińska Biblioteka Publiczna, Mosiński Ośrodek Kultury, Zakład Usług Komunalnych, Ośrodek Sportu i Rekreacji, Zespół Szkół, gimnazja, szkoły podstawowe, przedszkola.

Pomimo dobrze funkcjonujących instytucji, pomagających w rozwiązywaniu problemów społecznych na terenie gminy Mosina, problem przemocy istnieje i należy dołożyć wszelkich starań, by zjawisko przemocy zlikwidować, a przynajmniej zminimalizować.

Jednym z problemów prowadzącym do rozbicia rodziny, do ubóstwa, do przemocy w rodzinie, jest alkoholizm, jednego bądź obojgu rodziców lub narkomania. Przemoc w rodzinach, w których nie ma uzależnień, jest rzeczą sporadyczną, często ukrywaną, ale nie wykluczoną. Jest rzeczą oczywistą, że najbardziej w takiej sytuacji cierpią dzieci. Brak pożywienia, awantury, przemoc, nie służą prawidłowemu funkcjonowaniu rodziny. Rodzina jest podstawową jednostką, w której wyrasta nowe pokolenie, mające brać wzorce do dalszego życia.

Jedną z przyczyn przemocy w rodzinie, jak już wspomniano, jest alkoholizm. Alkoholizm to choroba, która postępuje, jest nieuleczalna i bez pomocy człowiek uzależniony nie jest w stanie sobie sam pomóc. Drastycznym zmianom ulega stan psychiki. Dramat występujący w rodzinie, gdzie jest osoba uzależniona, obejmuje przede wszystkim najbliższą rodzinę, tj. żonę, męża, dzieci. Zaburzenia emocjonalne osoby uzależnionej doprowadzają do demoralizacji członków rodziny, do przebywania w ciągłym stresie, do przemocy, utraty pracy i przede wszystkim do rozbicia rodziny.

W trosce o dobro rodziny, ustawodawca nałożył na gminy, ustawą z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.), tworzenie i realizację gminnych programów profilaktyki i przeciwdziałania alkoholizmowi, których celem jest pomoc nie tylko osobom uzależnionym, ale przede wszystkim ich rodzinom, a w szczególności dzieciom.

Ustawa nałożyła konkretne zadania związane z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz zapewniła bezpłatną formę pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej osobom uzależnionym, rodzinie, dzieciom. Często problem związany z alkoholizmem pociąga za sobą przemoc, nie tylko fizyczną, ale i psychiczną.

Zadania realizowane przez gminę w ramach gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych obejmują nie tylko rodziny z problemami alkoholowymi, ale także związane z narkomanią i przemocą w rodzinie.

W tym zakresie pomoc gminy osobom z różnymi problemami społecznymi, a także z problemami przemocy polega na:

- prowadzeniu punktów konsultacyjno-terapeutycznych;
- prowadzeniu grup wsparcia;
- organizowaniu obozów terapeutycznych;
- organizowaniu wypoczynku letniego dla dzieci z rodzin, w których są problemy uzależnień (alkoholizm, narkomania, lekomania, przemoc);
- prowadzeniu świetlic opiekuńczo-wychowawczych z pomocą psychologiczną;
- organizowaniu programów profilaktycznych;
- organizowaniu szkoleń.

Gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych powoływane przez wójta, burmistrza czy prezydenta, zgodnie z powołaną wyżej ustawą, które tworzą gminny program, wybierają działania możliwe do zrealizowania i niezbędne dla potrzeb środowiska, by pomóc rodzinom nie tylko uzależnionym, ale także rodzinom, w których występuje przemoc.

Obok alkoholizmu, narkomania jest również przyczyną awantur, przemocy nie tylko fizycznej, ale przede wszystkim psychicznej w rodzinie.

Podstawowym zadaniem samorządu terytorialnego jest zwiększenie dostępności terapii dla wszystkich mieszkańców gminy, w których występują problemy nie tylko dotyczące uzależnień, ale także problemy, w których występuje przemoc.

Szkody zdrowotne wywołane alkoholem, narkotykami oraz innymi środkami powodującymi uzależnienia, w tym także przemoc, nie ograniczają się do szkód występujących u osób uzależnionych, lecz dotyczą także członków ich rodzin. Żyją oni w stanie permanentnego stresu, co staje się przyczyną wystąpienia u nich stałych zaburzeń związanych z przystosowaniem, określanym mianem współuzależnienia.

Udzielanie pomocy dzieciom z rodzin z problemem alkoholowym, narkotykowym oraz problemami związanymi z przemocą, są jednym z priorytetowych zadań, które podejmują samorządy terytorialne w ramach realizacji gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz gminnego programu przeciwdziałania narkomanii, a obecnie gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie. Wynika to z ogromu cierpienia, na jakie narażone są te dzieci. Zaburzenia życia rodzinnego, wynikające z uzależnień, sprawiają, że dzieci nie mogą liczyć na wsparcie i pomoc wewnątrzrodzinną uzależnionego i współuzależnionego rodzica. Pomoc musi nadejść z zewnątrz.

Stąd jednym z najważniejszych zadań w realizacji gminnych programów było stworzenie lokalnego systemu pomocy psychologicznej dla dzieci z rodzin z problemami społecznymi wraz z zapleczem działań różnych instytucji mających na celu pomoc dziecku i rodzinie.

W trosce o dzieci stworzono na przestrzeni kilku lat 7 świetlic opiekuńczo-wychowawczych, do których uczęszczają dzieci z rodzin, w których jest nie tylko problem alkoholowy, narkotykowy, ale problem przemocy czy ubóstwa.

Dzieci otrzymują pomoc psychologiczną, pomoc w nauce, korzystają z dożywiania, uczestniczą w zajęciach rozwojowych, korzystają z ofert spędzania wolnego czasu.

Działająca Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mosinie składa się z 7 członków i przewodniczącej. Do Komisji zgłasza się rocznie około 25-30 nowych uzależnionych osób, potrzebujących pomocy specjalistów.

Dwa Punkty Konsultacyjne i dwie Grupy Wsparcia, AA, Poradnie Terapii Uzależnień, pomimo bardzo aktywnych działań, nie są w stanie pomóc wszystkim potrzebującym uzależnionym i ich rodzinom.

Problem uzależnienia od alkoholu, narkomanii, czy przemoc domowa nie jest problemem tylko i wyłącznie rodziny. Jest to problem całego społeczeństwa.

Z uwagi, iż przemoc dotyka najbardziej dzieci, należy szczególną troską objąć tę grupę, a członkom rodzin wskazać miejsca, w których pomoc otrzymają.

Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych współpracują z instytucjami: Policją, kuratorami sądowymi, sąsiednimi ośrodkami pomocy społecznej, organizacjami pozarządowymi i charytatywnymi, instytucjami, poradniami terapii uzależnień, zakładami lecznictwa zamkniętego w zakresie przemocy w rodzinie.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie, będzie dodatkową formą działań skierowaną na pomoc rodzinie krzywdzonej.

2. DANE OGÓLNE:

- 1) Liczba ludności na dzień 31.12.2009 r. - 26 550 mieszkańców.
- 2) Dane statystyczne dotyczące przemocy z następujących instytucji:
 - a) Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Mosinie,
 - b) 2 Punktów Konsultacyjnych w Mosinie,
 - c) Poradni Terapii Uzależnień „Wilda” w Poznaniu,
 - d) Ośrodka Pomocy Społecznej w Mosinie.

3) Analiza danych:

- a) w **Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Mosinie** w latach 2008 – 2009 nie ujawniły się przypadki dzieci i młodzieży z gminy Mosina doświadczających przemocy w rodzinie;
- b) **Poradnia Terapii Uzależnień „Wilda” w Poznaniu** w roku 2008 zanotowała 8 osób z gminy Mosina stosujących przemoc wobec rodziny, natomiast 3 osoby w roku 2009;
- c) W wyniku przeprowadzonej analizy danych z **2 Punktów Konsultacyjno-Terapeutycznych**, działających na terenie Mosiny, wynika, że na 84 osoby zarejestrowane w roku 2008, 61 osób doznało przemocy w rodzinie, natomiast w roku 2009 na zarejestrowanych 76 osób, z przyczyny przemocy udzielono 60 osobom pomocy;
- d) **Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Mosinie** w roku 2008 zarejestrowała 68 nowych osób zgłoszonych do podjęcia leczenia, z tego 21 osób to sprawcy przemocy, zarówno fizycznej, psychicznej, jak i ekonomicznej. Rok 2009 to 56 nowych osób zgłoszonych do podjęcia leczenia, z których 21 to sprawcy przemocy w rodzinie. Przemoc występująca w rodzinach nie dotyczy tylko osób dorosłych. Ofiarami często są dzieci, które wymagają natychmiastowej pomocy;
- e) z danych uzyskanych z **Ośrodka Pomocy Społecznej w Mosinie** wynika, że 48 rodzin objętych jest opieką z powodu przemocy w rodzinie, a dzieci kierowane do świetlic opiekuńczo-wychowawczych, w których uzyskują pomoc nie tylko wychowawczą, ale i psychologiczną.

Z przytoczonych danych wynika, że przemoc dotyczy nie tylko dzieci, ale także dorosłych. Dane wskazują, że problem przemocy dotyczy zarówno dzieci, żony, ale i pojawia się również problem przemocy wobec mężczyzn.

ROZDZIAŁ IV WNIOSKI Z PRZEPROWADZONEJ DIAGNOZY

Na podstawie badań, przeprowadzonych w III kwartale 2010 r., stwierdza się, że „Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie” powinien być ukierunkowany przede wszystkim na prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą, zapewnienie osobom, dotkniętym przemocą w rodzinie, miejsc w ośrodkach wsparcia oraz szeroką pomoc w zakresie poprawy sytuacji w rodzinie.

ROZDZIAŁ V ZDEFINIOWANE PROBLEMY W ŚRODOWISKU

1. W wyniku przeprowadzonej diagnozy, stwierdza się, że głównym problemem na administrowanym terenie, przemoc w rodzinie jest następstwem **uzależnienia członków rodzin od alkoholu i środków psychoaktywnych**.
2. Po rozpoznaniu problemu przemocy stwierdzono, że przyczynami zjawiska jest:
 - 1) niewydolność rodziny,
 - 2) niska cena alkoholu i narkotyków,

- 3) duża dostępność alkoholu i środków psychoaktywnych,
 - 4) ograniczona ilość działań profilaktycznych skierowanych do osób dorosłych,
 - 5) agresja wśród dzieci i młodzieży.
3. Wyżej wymienione przyczyny przemocy prowadzą do powstania negatywnych skutków w postaci:
- 1) wzrostu przestępczości związanej z uciezkami z domu i zdobyciem papierosów, alkoholu itp.;
 - 2) długotrwałego i kosztownego leczenia;
 - 3) długotrwałej rehabilitacji;
 - 4) zaniku więzi rodzinnej;
 - 5) tworzenia nieformalnych grup.

ROZDZIAŁ VI CELE PROGRAMU

1. **Cel ogólny:**
Przeciwdziałanie przemocy w rodzinie oraz zwiększenie skuteczności pomocy dla rodzin, w których występuje przemoc.
2. **Cele szczegółowe Programu:**
 - 1) podniesienie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie;
 - 2) zwiększenie dostępności i efektywności działań profilaktycznych dotyczących przeciwdziałania przemocy w rodzinie, adresowanych do różnych grup społecznych;
 - 3) zwiększenie kompetencji zawodowych pracowników służb, instytucji i organizacji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie;
 - 4) zapewnienie kompleksowej pomocy rodzinom, w których występuje przemoc, z uwzględnieniem potrzeb wszystkich członków rodzin;
 - 5) zintegrowanie środowisk i działań na rzecz ograniczania zjawiska przemocy w rodzinie.

ROZDZIAŁ VII REALIZACJA PROGRAMU

1. **Podniesienie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy w rodzinie:**
 - 1) edukacja społeczna:
 - a) upowszechnianie informacji na temat przemocy w rodzinie;
 - b) rozpowszechnienie materiałów informacyjnych, tj. broszur, ulotek, plakatów, informatorów, w miejscach użyteczności publicznej;
 - c) artykuły w prasie na temat zjawiska przemocy;
 - 2) popularyzacja i prezentacja założeń Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie;
 - 3) informacja o instytucjach i organizacjach udzielających pomocy w sytuacjach przemocy w rodzinie (w formie elektronicznej – internet).
2. **Zwiększenie dostępności działań profilaktycznych i terapeutycznych dotyczących przeciwdziałania przemocy w rodzinie adresowanych do różnych grup społecznych:**
 - 1) realizacja programów profilaktycznych dla dzieci, młodzieży i rodziców w zakresie przeciwdziałania przemocy w środowiskach szkolnych i rówieśniczych;
 - 2) prowadzenie punktów konsultacyjnych dla osób krzywdzonych;
 - 3) prowadzenie świetlic dla dzieci z rodzin, w których występuje przemoc.

3. **Zwiększanie kompetencji zawodowych pracowników służb, instytucji i organizacji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie:**
 - 1) opracowanie i wdrażanie procedur postępowania z osobami uwikłanymi w przemoc domową,
 - 2) szkolenie różnych grup zawodowych (między innymi: policji, straży miejskiej, pracowników socjalnych, kuratorów sądowych, pedagogów szkolnych, nauczycieli, zespół interdyscyplinarny) z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie – propagowanie procedury „Niebieska Karta”.
4. **Zapewnienie kompleksowej pomocy rodzinom, w których występuje przemoc, z uwzględnieniem potrzeb wszystkich członków rodzin:**
 - 1) udzielanie pomocy i wsparcia osobom doznającym przemocy w rodzinie, pozostającym w środowisku zamieszkania:
 - a) poradnictwo specjalistyczne: psychologiczne, pedagogiczne, prawne i socjalne;
 - b) prowadzenie grup terapeutycznych i grup wsparcia dla ofiar przemocy;
 - c) prowadzenie Punktu Konsultacyjnego dla osób doświadczających przemocy w rodzinie i dla osób uzależnionych;
 - d) uruchamianie procedur „Niebieskich Kart”;
 - e) podejmowanie interwencji kryzysowej;
 - f) wspólne interwencje policji i pracowników służb społecznych;
 - g) funkcjonowanie „Niebieskiego pokoju” – miejsca do przesłuchań w Komisariacie Policji;
 - 2) udzielanie pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie, opuszczającym dotychczasowe miejsce zamieszkania:
 - a) zapewnienie bezpiecznego schronienia osobom doznającym przemocy w rodzinie;
 - b) zapewnienie pomocy specjalistycznej, w tym psychologicznej, pedagogicznej, prawnej, socjalnej i innej;
 - 3) działalność Zespołu Interdyscyplinarnego udzielającego pomocy dzieciom doznającym przemocy w rodzinie:
 - a) podejmowanie interwencji;
 - b) poradnictwo specjalistyczne;
 - 4) realizowanie programów interwencji i wsparcia dla osób starszych oraz osób niepełnosprawnych:
 - a) działania informacyjno-edukacyjne;
 - b) poradnictwo i wsparcie specjalistyczne;
 - 5) realizacja programów dla osób stosujących przemoc w rodzinie:
 - a) programy dla osób uzależnionych od alkoholu, stosujących przemoc w rodzinie, którzy uczestniczą w terapii odwykowej;
 - b) grupy korekcyjno-edukacyjne dla sprawców przemocy, w tym kierowanych przez sąd.
5. **Zintegrowanie środowisk i działań na rzecz ograniczania zjawiska przemocy w rodzinie:**
 - 1) współdziałanie instytucji samorządowych i organizacji pozarządowych oraz koordynacja działań podejmowanych w ramach tworzonego programu;
 - 2) powołanie Zespołu Interdyscyplinarnego jako organu właściwego do pomocy osobom krzywdzonym;
 - 3) wypracowanie i wdrożenie procedur współpracy służb, instytucji i organizacji zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie;
 - 4) zaproszenie partnerów i podpisanie porozumień o współpracy.

ROZDZIAŁ VIII POSTANOWIENIA KOŃCOWE

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Mosina.

§ 3.

Uchwała podlega ogłoszeniu na tablicach informacyjnych Urzędu Miejskiego w Mosinie.

§ 4.

Uchwała wchodzi z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Jacek Szeszuła

UZASADNIENIE

Art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.), nałożył na gminy, jako zadanie własne, obowiązek stworzenia gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, poprzez:

- opracowanie i realizację Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie,
- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- zapewnienie osobom, dotkniętym przemocą w rodzinie, miejsc w ośrodkach wsparcia,
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Program określa kierunki działań, wskazuje zadania pomocowe kierowane do poszczególnych członków rodzin, w których przemoc występuje oraz proponuje działania zwiększające kompetencje i profesjonalizm osób udzielających pomocy. Uwzględnia też problemy różnych grup społecznych doznających przemocy w rodzinie oraz odpowiada na istniejące potrzeby wskazywane przez społeczności lokalne. Wyznacza także zadania, które należy bezwzględnie podjąć, np. dotyczące ochrony praw osób najłabszych, w szczególności dzieci.

Realizacja zadań, zawartych w niniejszym programie, pozwoli na systemowe podejście do problemu przemocy w rodzinie oraz skuteczne podejmowanie działań kierowanych do rodzin, w których ten problem występuje.

BURMISTRZ

mgr Zofia Springer